1879. VI. évfolyam. 153. szám. Debreczen, Szerda augusztus 6.

Előfizetési feltételek:
helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve.
Egész évre . 10 frt.
Félévre . . . 5 „
Negyedévre . 2 „ 50 kr.
Egy hóra . . 1 „
Előfizethetni helyben a kiadóhivatalban, *Kutasi Imre nyomdájában*, aztán Telegdi K. Lajos és ifj. Csáthy Károly könyvkereskedéseikben, vidéken a postahivatalokná.

DEBRECZENI ELLENŐR.

Politikai, közgazdászati s társadalmi lap.

A SZABADELVŰPART KÖZLÖNYE

Megjelen hetenkint ötször, u. m. Hétfőn, Kedden, Szerdán, Csütörtökön és Szombaton.

Hirdetési díj:
öt hasábos petitsor 5 krajczár. Nagyobb terjedelmű s többizben megjelenő hirdetményeknél leengedés történik. Bélyegdij minden hirdetés után 30 kr. Nyilttéri közlemények minden sora 20 kr. A hirdetmények valamint a nyilttéri közlemények egyedül a kiadói irodában vétetnek fel. *Az előfizetési és hirdetményi pénzek a kiadóhivatalba*, a lap szellemi részébe tartozó közlemények a szerkesztőségi irodába czimezendők,
nagyujutoza Jóna-ház 1704. szám alatt

Debreczen, augusztus 6.

Megszokott ellenzéki taktika rikitó szinekkel festeni a társadalmi nyomort s ha egy pénztárnok megszökik valamely társulat pénzével, ha egy üngyilkos hulláját huzzák ki a vizből, ha egy tékozló elkártyázza mindenét s aztán főbe lövi magát, mindazt az uralkodó politika kikerülhetlen következménye gyanánt mutatni be, mindazért a kormány fejére háritni a felelősséget.

No már hiszen az a kormany, ugy hiszszük, kötelessége szerint elviseli a felelősséget mindazért, a miért viselnie kell; de olyan kormány még soha sem volt a világon, mely megakadályozni birja, hogy a pazarlók el ne költsék a vagyonukat, hogy a gazemberek el ne sikkaszszák a reájok bizott pénzt, hogy egyik vagy másik becsületes család nyomoruságba ne essék.

A világ minden országában előfordulnak azok az esetek. Némely helyütt és némely időben igaz hogy gyakrabban mint másutt és más korszakban. S ha e szomoru tünetek felköltik a sajtó figyelmét, mi nemhogy roszalnánk azt, de sőt dicséretesnek tartjuk a sajtó buzgalmát, ha kitárja a nemzet szemei előtt a bajt s reá mutat a sebre: orvosoljátok.

Attól is távol állunk, hogy azt higygyük, mintha a kormánynak nem volna egyéb kötelessége csak mozgásban tartani az államgépezet rendes kerekeit. De a sajtó ama részének, mely a társadalmi nyomor rémes képével most minálunk izgat, nem az a czélja, hogy a kormányt netán elkövetett mulasztásokra figyelmeztesse; nem is azért forgatja föl a mocskos salakot a fenékről, hogy a társadalmat megtisztitni segitsen, hanem hogy elkeseritse és kétségbeejtse a népet.

Mert hiszen mi egyéb következzék abból, ha az olvasó napról napra azt olvassa az „Egyetértés“ hasábjain, hogy az egész magyar nemzet fekélyessé vált, a közép osztály szédeleg, rongyosodik és lövi főbe magát, a földmivelő osztály, mely egyetlen támasza volna az országnak, földönfutóvá lett, a többi mind proletár, megvásárolható vagy cynikus Mindenki azon kinos benyomás alatt teng vagy szédeleg, hogy hiába való az erőködés. A megsemmisülés ez érzete a társadalom tagjairól átragad az egész nemzetre. A földbirtok, a viszonyok, a nagy adók, az orosz, oláh és amerikai konkurrenczia következtében elvesztette jövedelmezőségét. a kiegyezések lehetetlenné teszik uj keresetforrások nyitását, a vállalkozás szédelgésen alapul, a munkát nem fizetik: nincs más, mint hivatal rosz existenczival és adósságcsinálás bukással.

Igy hangzik a szélsőbaloldali prédikáczió a „dögleletes posványról“, melyből nincs menekülés.

Ti derék iparosok, kik azt hiszitek, hogy becsületes munkával még mindig fönntarthatjátok családotokat, ne fáradjatok, hisz az „Egyetértés“ prófétái megtanitnak rá, hogy az ugyis hiába való. Ti gazdák, mit töritek még tovább magatokat a mindennapi kenyér megkeresésével; hisz a bukást ugysem kerülhetitek ki. Munka, ész, szorgalom, takarékosság mind szamárság. Igy is, ugy is el kell vesznetek a dögleletes levegőben. Minek törődnétek tovább gyermekeitek jövőjével, a haza sorsával; hiszen ugyis minden romba dől!

Ennek a nemzetnek nincs többé élete, hirdetik nektek a nagyhazafiak az „Egyetértés“ lapjain. Igyatok, kártyázzatok, tékozoljatok, verjétek el a mitek még maradt, Ugyis bekövetkezik a végromlás. — Hanem el ne felejtsetek az „Egyetértés“-re előfizetni, mely titeket e szomoru napokban igy megvigasztal.

— **Az ellenzéki felfogás** bámulatos naivitásáról tanuskodik az „Egyetértés“ egyik közelebbi czikke. E „megbizható forrásból“ eredtnek állitott s nagyképü közlemény nem kevesebbet állit, mint hogy Andrássy és Tisza az osztrák udvari párt szolgálatába álltak, csatlósaivá lettek, annak köszönhetik kormányon maradásukat is, mikor már-már inogtak s ők ennek hála fejében most azon működnek, hogy a reakczió uralmát visszahozzák, Magyarországnak az 1848-iki törvényekben lefektetett s a 67-iki kiegyezés által is biztositott jogait megsemmisitsék; minek már is előjele Tiszának azon törekvése, hogy a sajtóba az előleges censurát (!) és utólagos felelősséget (!) behozza, s a megyei rendszert teljesen megsemmisitse stb. stb. És mindezt miért? Hogy — kormányon maradhasson, mire nézve már meg is van igérve az ó conservativ párt támogatása, melynek jelen vezéréhez Majláth országbiróhoz Tisza ujabban feltünően is közeledett.

Nem azon lehet csodálkozni, hogy van oly vad ész, mely ilyen badarságokat összehord, hanem azon, hogy van vak ellenzéki ember, a ki mindezeket talán el is hiszi. Be ata simplicitás.

— **A Boszniában** tartózkodó szekerészeti tartalékosok nagy részét haza bocsatják, a mint a teherszállitás kezelése a zenicza-szerajevói vonalon teljesen át lesz szolgáltatva; a mi valószinüleg még e hónapban megtörténik. Október hóban pedig a szekerészetnek összes tartalékosai visszahelyeztetnek a nem tényleges szolgálati viszonyba és az occupált tartományokban csak 1876. óta besorozottak fognak hátramaradni.

A novi-bazári megszállásról.

A novibazári szandsák megszállását illetőleg azt jelenti a „Deutsche Zeitung“, hogy a főpontokban egyetértés jött létre Huszni pasa és az osztrak-magyar meghatalmazottak közt. A csapatok elszállásolása képezi a legnagyobb nehézséget. Minthogy a Korán nem engedi meg, hogy a muzulmán asszonyok keresztyénekkel egy födél alatt lakjanak, abban állapodtak meg, hogy az osztrák-magyar csapatok részére külön házakat fognak bérelni, esetleg barakokat épitni. Azt hiszik, hogy aug. közepéig befejezi munkálatait a vegyes bizottság, ugy hogy e hó második felében megtörténhetik a bevonulás.

A budapesti „Ellenőr“ erre következő megjegyzéseket tesz.

Mi természetesen nem hiszszük, hogy ily nagy sietséggel történjék meg a bevonulás. Hacsak valami véletlen esemény nem fog okot szolgáltatni arra, hogy állást foglaljon monarchiánk az előretolt pontokon, meg vagyunk győződve, hogy a közös kormány egész alapossággal föl fogja derittetni a Lim-vonal viszonyait. Ez pedig tovább tarthat két hétnél. Sőt ha nagyobb áldozatokkal is, bizonyára nagyobb okokért fogja meghozni, mint a mekkora az hogy érvényt szerezzen a berlini szerződés által reá ruházott jogoknak.

Hogy melyik eshetőség fog bekövetkezni, csak kis mértékben függ monarchiánktól. Azt tudjuk, hogy külügyminiszterünk mindent elkövet a görög-török határrendezés csöndes elintézésére, ugy Konstantinápolyban, mint Athénben, sőt Albániában is. Azt reménleni bizonyára lehet, hogy sikere lesz a jó tanácsoknak, de megjövendőlni nem. Ettől függ tehát, hogy kötelessége lesz-e monarchiánknak érvényesiteni jogait. Mert azt talán csak nem tanácsolhatja senki Ausztria-Magyarországnak, hogy keresztbe tett karokkal nézze, ha akárkinek eszébe találna jutni, hogy határainkon módositsa a berlini szerződést.

Ilyesmitől azonban nincs okunk tartani; mi több, külügyi kormányunk sem siet a novibazári került megszállásával. Ezt bizonyitja az is, hogy a vegyes bizottság teljes formalitással végzi dolgát.

Az ál Wesselényi.

Balla Gergely az ál Wesselényi báró halálát lapunkban már jeleztük. Miután az álbáró városunkban egy időben igen nagy szerepet játszott, ugy hogy alig van ember, ki ne emlékeznék a daliás alaku férfiura s a stentori hangu szónokra, ki oly nagy benyomást tudott gyakorolni környezetére, nem véljük érdektelennek életéből némi adatokat közölni.

Az ál-báró 67 ki fellépte, vagyis inkább feltünése után csakhamar városunkba tette át lakását, a hol akkortájban a honvédügy szintén lelkesedéssel karoltatott föl. Kacskovics, Patay, Mezey ezredesek s más érdemes tagjai a foradalmi hadseregnek, nagy mozgalmat indítottak, de egyszerre megjelent köztük Wesselényi s csakhamar magához ragadta a vezetést. Minden tétova nélkül belenyult bármely darázsfészekbe, mellektekintetek sohasem korlátolták s bizonyos tolakodó modorral minden befolyásos személyt megközelitett, kifürkészte gyengéit s aztán megkisérté az uralmat felettök.

Erkölcsi önérzete határt nem ismert; mikor az ősz Perczel a számüzetésből hazatérte után körutat tartott az ország vidékein, Debreczenben nagy néptömeg élén Wesselényi fogadta őt, de oly hangon, mely ingerültségbe hozta az ősz tábornokot s nehány nap mulva Budapesten, szintén nyilvános beszédben, a sértett méltóság hangján emlékezett meg róla. „Egy fiatal ember tanácsokat akart nekem osztogatni, ki tapasztalataim szerint azok egyikének tarthatom magamat, a kik leginkább hivatottak a tanácsadásra!“

Ugyanezen időben a Wesselényi család ellen is föllépett, követelve jogai elismertetését és az atyja által reá hagyott vagyont.

Egész szereplésének legregényesebb korszaka ezen tettével vette kezdetét.

Magát Wesselényi Miklós természetes gyermekének állitá a keresetlevélben, kit atyja elismert, kegyelt s kinek neveltetéséről is gondoskodott.

Állitá, hogy atyjának szándokában állott őt a világ előtt is elösmerni s hivatkozott több tanu irasbeli nyilatkozatára, kik a felől tudtak, hogy ő csakugyan Wesselényi vér. A keresetet magát egy 40000 frtról szóló adománylevél alapján inditotta meg s a törvényszék a Wesselényi családot el is marasztalta. Mert az okmány az utólsó részletig el volt minden törvényes kellékkel látva; maga Wesselényi állitotta ki és irta, országos nevezetességü emberek neve pedig mint tanuk aláirása volt rávezetve. A Wesselényi család hiába védekezett; a dologban semmi valószinütlenség nem rejlett, hiszen köztudomásu, hogy Wesselényi Miklósnak több volt harmincz törvénytelen gyermekénél, ezek sorában csakugyan hely volt ezen egynek is szoritható. Az okmány ellen sem lehetett semmit fölhozni, az aláirások mind hivek, igazak voltak, csak az az egy körülmény tünhetett volna föl gyanusnak, hogy ugy a tanuk, mint mindazok, — kiknek Wesselényi irásbeli nyilatkozataival fellépett, mind már nem élő lények voltak. De erre csak később lettek figyelmessé. Az ál Wesselényi ugyanis a 40,000 forintnak csakhamar nyakára hágván, ismét pört inditott a család ellen s e mellett egyre gyanusabb magaviseletet tanusitott.

Egy közönséges növel viszonyt kezdett, tisztességtelen társaságokban megfordult s egy párbajtól, melyet Nagy Ferencz debreczeni városi mérnökkel lett volna vivandó, a szó teljes értelmében megugrott. Társadalmi tekintélyét aztán végleg tönkretette a debreczeni honvédegylet legelőkelőbb tagjainak azon irásbeli nyilatkozata, hogy készebbek kilépni az egyletből, semhogy vele további összeköttetésben maradjanak. Ez volt a kegyelemdöfés. Azontul csillaga egyre hanyatlóban volt, sőt utóljára már suttogni kezdték felőle, hogy olykor eltünik 3—4 hétre, hogy hova, azt nem akarja megmondani s olyankor mindig jelentékeny összegü pénzzel tér vissza.

Azonközben a Wesselényi család is talpon volt. A másik pör megindításakor a család ügyvédje az adománylevél keltére vonatkozólag tett kutatást s sikerült kitüntetnie, hogy Wesselenyi azon napon Párisban és nem Budapesten volt. Ennek alapján azonnal bünfenyitő feljelentést tettek ellene, s elfogatásának elrendelését kieszközölték. Ekkor Balla épen távol volt. Megjöveteléig titokban hagyták az ügyet, de a rendőrség figyelemmel várt reá.

Ő másnap az esteli vonattal érkezett meg. Az ál Wesselényi társaskocsiba ült, a vasutnál rája váró biztost Juhász Imre mitsem sejtetve véle, mellette helyet foglalt. Igy mentek be a városba. Ott, a városházhoz közel a biztos követésre szólitá fel, de Wesselényi pisztolyt ragadt, lőtt s futásnak indult.

A fegyver szerencsére nem sült el, őt pedig a színházból jövő néptömeg föltartóztatta.

Igy került börtönbe.

Ott minden vallatásra s fenyegetésre makacsul megmaradj azon állitása mellett, hogy Wesselényi fia. S mint emlitettük, oly rendszeres hazudozással s oly segédeszközökkel igyekezett ez állitását elhihetővé tenni, hogy eleintén maga a vizsgálóbiró is kétségeskedett, vajjon nem ártatlan emkert tart-e fogva? Végre azonban kiderült, hogy Balla Gergelynek hivják, Nagyváradon a Salamon intézetben neveltetett s onnan 15 éves korában egy óra ellopása miatt kicsapták. Aztán lopott, rabolt szerte az országban, mig az ötvenes évek elején Makón 4 évi börtönre itéltetett, azonban onnan csakhamar megszökvén, ismét folytatta előbbi mesterségét.

Mikor minden bebizonyittatott, az itéletet meghozta a nagyváradi törvényszék 7 napi tárgyalás után.

Sulyos itélet volt az: 10 évi fegyházra szólott, a 6 évi vizsgálati fogság bele nem számitásával.

Mikor kihirdették, a vádlott ezt mondta: „Krisztust azért itélték el, mert azt mondta Isten fia volt; engem azért itélnek el, mert azt mondom Wesselényi fia vagyok! Fellebbezem az igazságtalan itéletet!“ Hiába fellebezett, a felső birőságok nem változtatták meg. Ott halt meg a börtönben, makacsul, rendithetlenül, bünbánás nélkül.

Külföld.

A zuluk elleni uj fővezér Wolseley tábornok már megérkezett a fokföldre; elődje Chelemford ennélfogva visszatér Angliába. Az angol képviselőház a háboru költségeire a kormány által kért 3 milliónyi hitelt egyhangulag megszavazta. Cetevayo király felől nem érkeztek tudósitások, állitólag feleségeivel s csekély kisérettel a ngomei erdőben tartózkodik. A meghóditott főnökök kijelentették, hogy őt királynak többé el nem ismerik.

Athénből irják: Miután a kormány értesült a felől, hogy a porta Volo, Larissa, Janina, Arta és Pharsala felé nagyszámu katonaságot küldött, elhatározta a határőrség megkettőztetését s azonfölül a hajórajt, három korvett, két pánczélhajó, négy ágyu-naszád és öt más hajó szolgálatkész állapotba helyeztetik. A katonaság között nagymértékü hadi eszközt osztottak ki.

Sumlából irják a „Politische Correspondenz“-nek jul. 26-áról, hogy a bolgárországi rablók számát a görögök is szaporitják. A görögök egyáltalában határozott ellenszenvvel viseltetnek a bolgárok ellen. A vagyonosabb görögök azzal tanusitják ezen indulatjukat, hogy gyorsan görög polgárjogot szereztek. Most már Várnában, Sumlában és Ruszcsukban több ezer görög alattvaló van. A kevésbé módosak pedig azzal nyilvánitják elégedetlenségüket, hogy a mohamedán zavargókhoz csatlakoznak. Eddig körülbelől 400 klef a (félig rabló, félig foradalmár) van a fejedelemségben. Ennek többi közt az az oka, hogy a görögök és a görög nyelv teljesen kiszorittattak a hivatalokból és iskolákból, pedig eddig hozzá voltak szokva, hogy privilegiált állást foglaltak el az egész Balkán-félszigeten.

Francziaország és Anglia nagykövetei a portát az egyiptomi beigtatási fermán török szövegének közlésére kérték föl, hogy azt a franczia szöveggel összehasonlitani lehessen.

Cairoli olasz miniszterelnök az általános köztársasági szövetkezet nyomdáját lefoglaltatta. Egy köriratában azonfelül fölhatalmazta a hatóságokat, a legszigorubb intézkedéseket megtenni. Hir szerint pedig Garibaldinak ajánlotta visszatérni Caprera szigetére.

Napoleon Lajos hercseg szobra a „Morning Post“ szerint, melyet a Westminsterapátság királyi kápolnájában fognak felállitani, a herczeget fekvő helyzetben fogja ábrázolni.

Bismarck hg, ugy látszik, ismét visszalépésével akar fenyegetőzni. A „Nord. allg. Zeitung“ egy kemény czikket közöl az ellenzék ellen. Azt mondja, hogy senkise higyje, hogy a birodalmi kanczellár minden áron meg akarja tartani hivatalát, sőt ellenkezőleg, örömmel üdvözölné, ha hivatalában más által felváltatnék. Testileg ki van fáradva és az ellenzék nagyon soks or megharagitja, mert nincs finom modora és kifakadásai gyakran sértők.

Még egyszer a csodarabbi.

„Weinstein Miksa és az ő hitvallása“ czime azon czikknek, melyet R. A. „a hatvan-utczai imaház látogatóinak nevében“ a „Debreczen“ 151. számában közzé tesz. A czikkiró, ki vagy jó fizetésért, mi nagyon valószinü, vagy csak ugy szivességből, de semmi esetre sem mint látogatója a nevezett imaháznak — mert az odajárók közül **egyetlenegy** sem képes magyarul egy sort helyesen leirni — irta a gyönyörüséges czikket, elfelejtette, hogy mit irt annak homlokára. Boldog Isten! mikor az embernek olyan nehéz feladata van, mint a milyen szegény R. Á.-é volt. — Rá szent nyelvünkben azt jelenti, hogy gonosz; gonosz az ügy, melyet Rá védelmez, gonoszak a vádak, melyeket költ: t. i. egy mosdatlan lengyel ámitót, ki szemfényvesztésre czélzó álszenteskedésével felcsigázza a müveletlenek vakbuzgóságát és butitja és zsarolja azokat minden uton módon, tisztára mosni, akkor nem

---

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája

Egy szép cassiernő története.

Beszély.

Irta: **Kr. Karczag Vilmos.**

I.

Az a kávéházi levegő!

Chemikus legyen, a ki biztosan meghatározza, hogy miből képződött. Délelőtt nem olyan mint délután s délután nem olyan mint éjjel; — a szerint — a mint a vendégek változnak.

És ezek igen gyakran változnak. Az éj vagy a nap bizonyos órájában meg van mindenkinek a határozott itala. Némelyik szegényesebben, másik ismét gazdagabban költ, vagy hogy müszóval éljek, egyik „snasz“ a másik meg „splendid“. Ez utóbbiak azt hiszik, hogy meghóditottak a vendéglőstől és a „cassier“ nőtől lefelé mindenkit egész a „kávés leányig.“

Ilyen kávéházat minden utczában négyet ötöt tanálunk. Mégis mindenik telve van minden rendü és rangu emberekkel, de leginkább olyanokkal, kik gőzerővel versenyeznek a szép cassirnő szerelméért. És minő verseny! Kérdezze meg tőlük akárki és ők a legbüszkébb önérzettel fognak nyilatkozni e rendkivüli versenynyel, melyben mindenik győztesnek hiszi magát.

És nem méltó-e egy cassiernő a versenyre? Egy bájos barna leány, ki még nem is lehet több 21 évesnél. Dus hajzata, villogó szeme, csábító mosolya olyan lebilincselők. Hát még az a nyak! — Oh minő boldogság volna azt megcsókolhatni.

De türelem, a mi késik, nem mulik.

Végre is egy cassiernő csak nem tagadhatja ezt meg egy „mindennapos“ vendégtől. A lét érdeke a csóktól függ.

Ott ül teljes fényében a kalitban. És valljuk meg őszintén, hogy csinos egy teremtés. Minden belépőre olyan kedvesen rá mosolyog, oda varja magához, kezet szorit vele, nehány szót vált, s azután fogadja a következőt. És ez igy tart délutáni 1 órától, másnap reggelig, még sem szünik meg mosolygni s nyájassága kifogyhatatlan. Mindenkinek meg tud felelni. Bolond vagy okos beszédre egyaránt. És mi mindent meg kell hallgatnia. Szellemes, szellemtelen és szemtelen beszédek egymást váltják fel. Ó olyan türelmes szegény. Hát mit csináljon? Ez a mestersége!

Azt, hogy oda letehénkedik elébe valaki, nem tilthatja meg senkinek, hiszen a „kirakat“ arra való, hogy bámulják. — És ez a leghelyesebb kitétel. Az az ugynevezett cassiernő magyarán értve bizony csak kirakat. Ennek változatosságától és szépségétől van feltételezve a kávéház létele.

A cassiernő előtti asztal van elismerve a legelsőnek. Tovább-tovább menve az asztaloknak a cassától távolsága szerint változnak a vendégek.

A tekeasztalok körüli azok állanak, kik a fekete-kávé robotját azzal pótolják, hogy segitnek a „margeur“-nak a bónik meg a rosszak feljegyzésében. Magok a tekézők két féle német képezik a vendégeknek, egyrésze megszokásból játszik a maga társaságával; más része pedig egész naphosszat dobálja a tekéket s méregeti a zöld posztós asztal szélét hoszát fontos arczát s nevetséges ügyességgel.

Van aztán két mellékszoba.

Az egyik az uraké, a másik a rongyosoké. Mindkettő aljas, piszkos s egyaránt elfásitja a lelket, megöli a testtel együtt a szellemet is. — Az elsőben a kártyázók serege, — a másikban az „ivóban“ — melynek ajtaja egy mellékutczára nyilik — egy asztal köré gyülnek azok, a kiknek vágyok és életczéljok nem terjed tovább a pálinkás pohárnál. Lusta, tunya, renyhe nép, a mely ha megkereste garasát, hogy kielégitse rút szenvedélyét — iszik; s ha már a szesz égeti belsejét, idegei görcsösen rángatódznak, szemhéjai félig lecsukódnak, feje lehanyatlik s lábait hosszan nyujtja el az asztal alatt, s beszéd helyett csak dünnyögni tud. Ezeknél a nappal eszköz az éjhez s nem is nyugalom nekik, ha nem a korcsmában élvezhetik azt.

De különbek-e azok a kirakat-bámulók, kik versenyre kelnek a bor mellett, s közülök az a vitézebb, ki legtöbbet iszik a szép cassiernő kedvéért; az a legszellemesebb, ki legszebb kitételekkel tudja megsérteni a szemérmet?

Most is ott áll az egyik a cassirnő előtt s a fiuk kört képeznek körülte.

— Blanka, maga ma olyan szép, — kezdi stuczerünk a társalgást és egyet csippent a szép cassiernő állán.

A többiek érdekkel várják az eseményeket.

— Ma épen századszor hallom ezt s mióta itt vagyok, körülbelől 12,500 szor hallottam, — jegyzi meg Blanka.

— Megolvasta?

— Igen. Annyi bók, a hány darab czukrot kiraktam. Már pedig mióta itt vagyok, elkelt 3125 fekete kávé. Minden hávéhoz adtam 4 darab czukrot. Tehát ilyen bókot 12,500-at hallottam.

— Nagyon jó. — Hát azt tudja-e, hogy én magába szerelmes vagyok?

— Ezt ugyanannyiszor hallottam már, mert minden bók után rendesen ez következett.

— Ez is nagyon jó! — Hát azt tudja-e, hogy a mult éjjel nem tudtam maga miatt aludni?

— Champagneit ivott a kedvemért?

— Dehogy! Magáról álmodtam, összevissza csókoltam azt a szép nyakát.

— Szerencse, hogy csak álom volt.

— Ugy? De való is lehet még. Mit mondana hozzá! — Tudja mit?

— Nos?

— Adjon maga nekem rendez-vous t. Jó?

A fiuk nevettek. — Hogyne! Milyen szellemes!

A cassiernő ugy tett, mintha nem hallaná s azt kérdezte, hogy az urak csájt iszsnak-e vagy pedig knikebájnt?

Hogy a mi gavallérunké legyen az utolsó szó s legyen mit megnevetni, azt kiáltotta oda Paulinak a „zahlkellner“-nek, hogy „mindakettőt.“

Aztán leültek egy asztalhoz.

Egyszerre mindnyájan az ajtóra figyeltek s gunyos megjegyzésekkel fogadtak egy ifjut, a ki belépett.

Ez 24 évesnek látszó fiatal ember, kinek arczán a komolyság ült a nélkül, hogy zord lett volna az. — Mikor megitta kávéját, mielőtt távozott volna, a cassiernőhöz ment. — Köszöntötte azt és kezet nyujtott neki.

Blanka ezt a fiatal embert nem mosolylyal fogadta.

Az ember azt hihetné, hogy ez nem részesül abban a kegyben, melyben a többiek. Alig lehetne észrevenni, hogy milyen szivesen szoritotta meg a felé nyujtott baráti jobbot.

— Vártam önt, Ödön! — mondá.

— Ne haragudjék reám, de látja, ma annyi dolgom volt, kedves kisasszony.

(Folyt. köv.)

igen van kedve philosophálni hitvallásról; egyébiránt lehet, hogy a jámbor nem is tudja, hogy tulajdonképen mit kell érteni hitvallás alatt, mert egy árva szót sem mond erről hosszu elmés lenni akaró (de nem az) czikkében; annál többet szitkozódik, sért és füllent. Ezekben egész otthon érzi magát; elemében van.

Még egy szót, egy utólsót Rá-hoz. Biztos forrásból tudom, hogy a hatvan-utczai aprócsodarabbik soká vándoroltak, mig egy irástudó emberre akadtak, ki vállalkozott megmételyezni tollát, beszegődvén a babona és az álhit embereihez és felszólalván azok érdekében, kik ragaszkodnak a lengyel csodarabbik undoritó kanderwälschéhez, de irtóznak mindentől a mi magyar (természetesen csak a nyelvet és a szellemet értem), mig végre önre bukkantak, és nagy volt az öröm Izráelben. Tegye kezét szivére és kérdezze jobb énjétől, megfelelt-e czikke irásával azon kötelességnek, mely minden mivelt polgárra már miveltségénél fogva hárul, hogy t. i. az elbutultakat felvilágositsa, jobb utra téritse, de soha se erőszitse meg őket tudatlanságukban, ne aknázza ki bárgyuságokat? Megtartotta-e ön czikkében azon modort, mely megkülönbözteti a kocsist a mivelt embertől? Nem! Én tehát önt csak szánhatom, hogy olyannyira megfeledkezett magáról.

De térjünk a dologra. A személyem ellen felhozottak czáfolata háttérbe szorul azok helyreigazitása mellett, mik az „ismereteit terjesztése végett utazó"-ról felhozatnak. — Ugyan hisznek-e egy szót is abból, a mit czáfolatul felhoznak? Hát ad majorem rebe gloriam szabad hazugságot hazugságra halmozni? Nem tudják-e ők maguk legjobban, hogy a csodarabbi nem „ismeretei terjesztése végett" utazik? Nem igaz-e, hogy a csodarabbi kizárta őket egész napra a templomból és hogy az esteli imát máshol kellett végezniök? Nem igaz-e, hogy a csodarabbi iszonyatos lármája 12 óra hosszáig összecsöditette a népet? Nem igaz-e, hogy a csodarabbi lakásán szétmarczangolták a jelenlevők az étkeket, melyekből a rabbi falatozott? Ezeket lehetetlen tagadniok, ha egy csepp becsületérzés és igazságszeretet van még azokban, kik mindezeknél jelen voltak. Hisz ha kell ötven és több egyént fogok megnevezni, kik velem együtt mindezeket látták. Igaz továbbá, hogy egy asszonytól tizenhárom forintot (nem tizenötöt) csikart a csodarabbi ki; ha kell, meg fogom nevezni és tanukkal bebizonyitani. De még többről is van szó. Igaz, hogy egy R. A. nevü nem épen gazdag ember harmincz és nehány forintot adott a csodarabbinak, ki százöt forintot alkudott ki magának (valami nagy dolog lehetett) s hogy R. A. kötelezte magát, az összeget melylyel „adósa maradott", részletekben lefizetni; ha kell tanukkal fogom bebizonyitani. S mit tudom én, hogy még kit és hányat zsarolt a csodarabbi; de tudom, hogy egy kis sereget leh tne kiállitni belőlük.

Az álszenteskedés, melylyel czikkiró kiemeli, hogy ők büszkék arra, hogy az izraelita a szegénytől (szegény csodarabbi!) soha sem vonja el adakozó kezét, majdnem gunyként hangzik szájában. Ugyan hol üzetik inkább a jótékonyság, ott-e, hol csodarabbik járnak, vagy ott, hova chalatjukat nem merészlik bevinni? Aradon 13 intézete és egylete van az i r. községnek, melyek mind a jótékonyság szolgálatában állanak, Szegeden 15 volt, a budapesti haladópárti község jótékonyintézeteinek száma 42, Pécsett 11, ugyanannyi Nagy-Kanizsán, Veszprémben 9; ugyan hány van a csodarabbiktól látogatott községekben? A csodarabbi felmenti ugyszólván hiveit a jótékonyság gyakorlatától, elöli az érzéseket a nemes, a szép iránt; pártolóit bizonyos durvaság, illemtelenség jellemzik, mint ezt azon botrány is mutatja, mely múlt szombaton a templomban lefolyt. A csodarabbi 8 napi időzése Debreczenben visszadobta pártolóit az erkölcsösségben és a hitben messzire, nagyon messzire.

A személyem ellen nem qualificalható modorban felhozottak helyreigazitásában rövid leszek. A „legközelebbi ideig" Rabbi Mosche Komorn, a világ egyik leghiresebb talmudtudósa házában „csavarogtam", mint ezt egy kezeim közt levő morenu (tudós czim és diploma a talmudban) ellátva a hires rabbi pecsétjével bizonyitja. Három hasonló documentum különféle rabbiktól bizonyitják jártasságomat a talmudban és a héber irodalomban, mely utóbbiban oda vittem, hogy a héber nyelvet perfectül beszélem. Igaz, hogy tisztelt hitsorsosaim, kik ellenem felháborodtak, azt mondhatják: ebből mi mit sem értünk, a talmud és a héber irodalom reánk nézve ép olyan ismeretlen valami, ép olyan terra incognita, mint a magyar irodalom; azonban kérdezősködjenek draga hitsorsosaim a helybeli t. rabbi urnál, ki jeles talmudista és tetőtől talpig becsületes ember, s kinek volt alkalma megtudni, hányadán vagyok nevezett tudományokban.

Igaz, hogy mikor hires mesteremtől a talmudban elváltam (6 éve mult), semminemü fogalmam sem volt a modern tudományokról, és nyelvem is az a jargon volt, melyet drága ellenséges hitsorsosaim a világért sem akarnának valami mivelt emberi nyelvvel, pl. a magyarral felcserélni; azonban „csavarogtam" nehány évig dr. Kayserling ur háza körül, és véletlenül ottan olyannyira magamévá tettem a német nyelvet és irodalmat és még másféle ismereteket, melyek létezéséről drága hitsorsos ellenségeimnek nem igen van fogalmuk, hogy rendes munkatársa lettem az „Ungarischer Israelit"-nek, később a bécsi „Neuzeit"-ban, a zsidóság legjobb német lapjában is sokat irtam, és más német lapokban különféle czikkeket.

Ez időben mint correpititor müködtem Wahrmann L. és a boldogult Horn Ede házaiban. Megismerkedtem később hazánk nyelvével és irodalmával, sőt irtam magyar tárczaczikkeket különféle lapoknak, mint pl. az „Egyetértésnek" (Egy zsidó herczeg Törökországban, hosszabb beszély) a most már lenni megszünt „Budapesti hirlap"-nak (A keleti kérdés és a zsidók) és kisebb tárczákat más lapokban. Ugyakkor mint vallástanár müködtem a Stein-féle intézetben. A rabbiképzőintézet megnyitása alkalmával annak felső tanfolyamába vétettem fel; a mathematikai és a természeti ismeretekben azonban a kellő jártasságot nem birván, a szeminariumnak felső gymnasiumában hallgattam azokat; hogy tehát e hiányt mennél hamarább pótolhassam, kiléptem az intézetből és mit rongált egészségem is imperative kivánt, Debreczenbe jöttem, hol a magyar nyelv tökéletes elsajátitásán is dolgozva, nem sokára, reménylem, itt létem eredményét fel fogom mutathatni. Hogy czikkeimet más irja, az együgyü feltevés.

Weinstein Miksa.

Napi hirek.

— **Tanárválasztás** A debreczeni kereskedelmi tanoda tanára dr. Koós Gábor ur a budapesti kereskedelmi akadémiához neveztetvén ki, helyére dr. S v a r c z e r Viktor ur, a helybeli m. k. gazdasági tanintézet derék tanára választatott meg.

— **Adományok a közkórház számára.** Dr. Rotschnek V. Emil gyógyszerész ur a helybeli közkórház számára 10 pár kautsuk harisnyát ajándékozott. S midőn a nemeslelkü adományozónak, intézetünk s ennek szenvedő betegei iránt tanusitott jó indulatu adományáért köszönetünket nyilvánitjuk — nem mulaszthatjuk el egyuttal városunk jó lelkü lakosainak részvétét felhivni, hogy tartsák meg el nem szunnyadó emlékökben szerény kórházunkat s időszakonkénti tépés s sebkötőlékek adomanyozása által tartsák ébren a jótékonyság azon nemes szellemét, melyről Debreczen közönsége mindig hires s melyben soha szegény nem volt. Debreczen, 1879. augusztus 6. A kórház gondnoksága.

— **Vadászni akarók figyelmébe.** A vadásztársulat pénztárnokánál Pájer Józsefnél 3 frt lefizetése mellett vadászati engedélyt válthatnak mindazon nem társulati tagok, kik helybeli illetőségüek, 5 frtért pedig azok, kik nem helybeliek s ezen vadászati engedélylyel a törvény korlátai között szabadon vadászhatnak, (de hajtóvadászatot nem tarthatnak) a részökre engedélyezett területen, vagyis a nagy cserének és halápi erdőnek azon részén, mely a magyar észekkeleti vasutvonal által keletre elvágatik, mely terület 11000 holdat meghalad.

— **Előléptetések.** Ferenczy Lajos II-ik osztályú törvényszéki jegyző I. osztályu jegyzővé, Bay Gábor törv. széki aljegyző pedig II. osztályu jegyzővé neveztetett ki.

— **Azon tolvaj**, ki a Balassa-féle eczetraktárba a napokban betört s onnan mintegy 1000 frtot ellopott, már be van fogva a kárositott tulajdonos volt hetese személyében. Elfogatása alkalmával a pénzből 120 frtot találtak nála.

— **Iparosok figyelmébe.** Egy helybeli születésü 13 éves árva gyermek iparos-tanonczul felfogadható. Az ez iránti jelentkezések elfogadtatnak a közgyámi hivatalban vagy a kapitányhivatal elnöki osztályánál.

— **Öngyilkosság.** Tegnap a nagyerdei csősz arról tett jelentést a hatóságnak, hogy a nagyerdő egy fáján egy már megoszlásnak indult hullát talált kötélre akasztva. A megejtett vizsgálatból kitünt, hogy az illető öngyilkos egyén már több nap óta halva van, s a zsebében talált szállitólevéllel a vasuttól kiváltott csomagjában talált iratokból az is kiderült, hogy neve Gönczi Pál s Szoboszlóra való. Ruhái nem közönséges sorsu emberre mutatnak.

— **Három tárcza** van letéve a városházánál levő kapitányhivatalnál, melyek egy a vásárban tetten ért s letartóztatott zsebtolvajnőnél találtattak. A tulajdonosok emlitett helyeken jelentkezhetnek.

— **A székelyhidi önkéntes tüzoltó egylet** f. hó 30-án d. e. 11 órakor a „Piaczteren" zászlószentelési ünnepélyt tart, társasebéddel és az egylet alaptőkéje gyarapitására a fürdőhelyiség termében tartandó tánczvigalommal összekötve. Belépti-dij személyenként 2 frt; család-jegy 3 frt. Tánczvigalom kezdete d. u. 6 órakor.

— **Az utak** járhatóvá válván, a tulajdonos a T e l e g d i s z i k s ó s f ö r d ő gyógyépületét siet helyre hozatni; s a körül olyan erővel dolgoznak, miszerint az a nagyközönség használatára a j ö v ő h é t e n aug. 14-én meg lesz nyitható.

— **A szolnok-doboka megyei** gazdasági választmány által Deés városában f. é. október hóban rendezendő ipari termény- és állat kiállitás szabályzata azon helybeli lakosok által, kik ezen kiállitásban részt venni akarnak, maguk tájékozhatása végett alólirt hivatal elnöki osztályánál megtekinthető. Debreczen, 1879. jul. 30. Debreczen város kapitányi hivatala.

— **Szegedről.** Szegeden, mint az ottani lapok irják, a kir. biztos térképeket készittetett a viz alól eddig kikerült területekről. A térképekből kitünik, hogy a városnak már csak mintegy tizenhatod része van viz alatt. Az egészségi állapot ujabban kedvezőnek mutatkozik a városban. Tegnapelőtt egy hagymázbeteget sem vettek föl, ellenben kettőt meggyógyulva elbocsátottak. A hagymázbetegek száma jelenleg 29, az általános betegletszám 121. A hatóságok közül a törvényszék és a kir. ügyészség az őszön, valószinüleg november havában, visszaköltözik, minthogy ugy a hivatalos helyiségek, mint a börtönök eddig teljesen rendben lesznek, s a személyzet elhelyeztetéséről, illetőleg a családosok számára szállások szerzéséről gondoskodni lehet. A pénzügyi igazgatóság azonban ez évet Kikindán tölti s valószinüleg a jövő év nagyrészét is, mert elég hivatali helyiség nem található. A szerszámok kiosztása folyt. Asztalos-, lakatos- és kovács-szerszámok osztattak ki, mind uj és jó készitmény, melyeket az iparegyesület megbizásából a fővárosban dr. Szabóky hazai iparosokkal készittetett. A szerszámokról az illető iparosok nyugtát adnak, s ezek értéke majd a segélyezés idején az adandó pénzadományokba beszámittatik. Az iparosok örülhetnek e szép adományoknak, — s ugy látszik örültek is — mert készen ide szállitva s kiválogatott minőségben kapják a szép gyalupadokat, fuvókat, üllöket s mindennemü aprébb szerszámot.

— **Az érmelléki vasutvonal** létesitése ügyében tartandó nagy értekezlet megtartási határidejeül a f. é. augusztus 31-ének d. e. 10 órája tüzetett ki Diószegre; a midőn az érdekelt vasuttársulatok Debreczen és Nagyvárad város, a vonal közelében eső községek, ugy a környék birtokosai egyenként is meghivatnak.

— **Az eladósodott tisztviselők.** A főváros hatósága összeiratván azon ideiglenesen alkalmazott tisztviselőket, a kiknek adósságaik vannak s azokat három hó alatt nem fizették ki, számszerint huszonötöt egy közelebbi tanács végzés értelmében azonnal elbocsáttatni határozta, csak az olyanokra tétetvén kivételt, kik kisebb adósággal vannak megterhelve s pedig önhibájukon kivül keveredtek adósságba.

— **Gróf Szapáry László** altábornagy, — ki tavaly oly hősiesen küzdött hadosztályával a bosnyák felkelők ellen, mig végre az ujabban mozgósitott csapatok felmentették, — emléket állittat a hadosztályából elesett vitézeknek.

— **Jókai Mór**, mint a „Pozsonyvidéki Lapok" irja, ma délben a gyorsvonattal Pozsonyba érkezik és Samarjay Károly tr. régi jó barátja és iskolatársa, valamint több tisztelője társaságában a fölvidék megtekintésére indul. Először Detrekő várát, azután Vöröskőt és végre Trencsén-Teplitzet fogja meglátogatni.

— **Borzasztó vihar** huzódott keresztül mult vasárnap Veszprém fölött. A délutáni órákban koromfekete felhők csoportosulása jelezte a közelgő zivatart. Öt óra után majd félóráig tartó s jéggel vegyes zápor zuhogott alá, elöntve s kimosva az utczák mélyebb részeit. A viz a boltokban, hova befurta magát, sok kárt tett; az Anna-kápolnába szintén befolyt s a vecsernyére összejött nép a szószékre, chórusra s padokra menekült ijedtében a zugó viz elől.

— **Egy 16 éves fiu, mint gyilkos s öngyilkos.** Két fiu, az egyik 16, a másik 12 éves volt, nagy atyjánál élt Schwelmben (Westfália) ki meglehetősen szigoruan nevelte őket. Most nem rég midőn a nagyatya távol volt, a két gyermek elhatározta, hogy meg fognak halni. A 16 éves fiu rálőtt 12 éves testvérére s miután a lövés nem talált halálosan, egy szekerczével ütötte főbe. Ezután meg magát akasztotta fel. Mire a nagyatya visszaérkezett, már mindkettőnek csak holttestét találhatta.

— **Petőfi első szerelme.** Péchy András a „Vasárnapi Ujság" legutóbbi számában Petőfi első szerelmi viszonyáról beszél el egyetmást. E viszony Duna-Vecsén keletkezett; tárgya Nagy Zsuzsánna, Petőfi házigazdájának Nagy Pálnak 14—15 éves kék szemü, szőke leánykája volt, kinek viszonszerelmét meg is nyerte s kit költeményeiben gyermeknek nevez. A Zsuzsánnához irt levelek egész kis koszorut képeznek, mely költemények közül több még ma is meg van eredeti kéziratban a nagykőrösi lyceum birtokában. A költő ezeket maga tisztázta le s egy szép szerelmi levél és egy gyürü kiséretében testvére által megküldte, ki azt egész haláláig kegyelettel őrizte. A viszony különben csak rövid idöig tartott, minthogy a leányka nemsokára a duna-vecsei rector neje lett.

— **Husárak** megállapitva s bejelentve 1879 aug. 6-tól 13-ig következők: **40 kr** Szilágyi Gábornál szt.-anna utcza régi szék. **44 kr** Rácz Lajosnál pfia utczán, Rácz Jánosnál egyháztól 345. sz. a. Szentesi Istvánnál szt.-anna utcza 2256. sz. a., Rácz Györgynél váradu. 2121. sz. a. Rózsatér 6. sz. Magyar Gábornál csapó utcza 414. sz. a., **46 kr**. Szentessy Istvánnál Rózsatér 11 sz. a. Gyarmati Istvánnál mester-utcza 1443. varga u. 2238. sz. a. Nagy Mihálynál csapóu. 794. sz. a. Magyar Gábornál czegléd-utcza 55. sz. Rózsatér 10. sz. s végre Gyarmati Jánosnál mester u. 1113. sz. a. Minden többi mészárszékben pedig **48 kr.** Debreczen, 1879. aug. 6. Debreczen város kapitányhivatala.

Irodalom.

A „Koszoru" a Petőfi-társaság kitünően szerkesztett havi közlönye második kötetéből a második füzet megjelent. Első közleménye mutatvány Endrődi Sándornak „Dugonics élete és munkái" czimü pályanyertes tanulmányából. Költeményeket közöl Torkos Lászlótól: „Ábrándozónak" és Balázs Sándor „Heine dalaiból" czimmel, Vértesi Arnoldtól „A legszebb asszony Halmoson" czimü elbeszélést. Ezt követik „Jézus az izlam szerint", dr. Hatala Pétertől, „Téli utazás a század elején", naplótöredék Dérynétől és „Petőfi" Szana Tamástól; — az utóbbi czikkhez mellékelve van a segesvári csatatér képe is L e n g y e l József adatai nyomán. — **A szerkesztő** továbbá „A falu költője" czimmel mutatott egy naturalisti verselőt, Vida János apostagi szántovető embert, kinek egyik-másik verse csakugyan figyelemre méltó. — T ö r s K á l m á n nemzeti szinházunk jeles művésznőjéről, Nagyné-Benza Ida asszonyról irt hosszabb tárczát s a füzet közli a művésznő arczképét is. Az irodalmi szemle végül kisebb ismertetéseket tartalmaz.

A föld és népei cz. népismei mü 5. és 6. füzetei is megjelentek. E hasznos könyvnek egy mivelt ember könyvtárából sem volna szabad hiányoznia.

Képes Családi Lapok 21. füzete az előbbiekhez hasonló változatos tartalommal jelent meg. Közöl 3 beszélyt, sok szép fametszetet, köztük Wenckheim Béla báró arczképét.

Megrendelési fölhivást vettünk egy tehetséges fiatal iró Krátky János „A czárgyilkos" cz. regényére, mely az orosz nihilismust ismerteti regény-alakban. A 6 kötetü munka ára 6 frt. Előfizethetni Kövesdy és Wunsch könyvkiadó-hivatalában Budapest, Dobler-bazár, 24. sz.

Sorshuzás.

A Clary-féle sorsjegyek jul. 30-ki huzásának eredménye a következő: **25.000** frtot nyert a 21208 szám; **100** frtot 422, 973, 4871, 7130, 14666, 15480, 16623, 17259, 18033. 18932, 22073, 23130, 25726, 26745, 27261, 27813, 28681, 30527, 31907, 33205, 33209, 33262, 33398, 35004, 37227, 37693, 39499, 40634,41474.

Közgazdaság.

Piaczi árak 1879. auguszt. 1-én

1 hectoliter buza		6.51—7.65
1 „ kétszeres		5.54—6.18
1 „ rozs		4.24—4.56
1 „ árpa		2.28—2.62
1 „ zab		2.12—2.44
1 „ tengeri		4.24—4.56
1 „ köles		3.74—4.06
1 „ köles kása		6.92
1 „ zsák uj burgonya		1.20
100 kilo szalonna	42, 43, 44.	
100 kilo háj	43, 44, 45.	

A baja szabadkai vasut. Baján a „M. H." szerint örvendenek, hogy Bács Bodrogmegye azt határozta, hogy a baja-szabadkai vasut kiépitését a város fölterjesztett kivánatára magáévá teszi s anyagi támogatásban is részesiteni fogja.

A czegléd-utczai ujonnan épült nyári körben.
Mülovarda és testgyakorló-társulat.

Ma szerdán aug. 6. 1879.
GAUTIER mülovarda tulajdonos, KISS és PISI erőmüvészek társulata által tartandó

Nagy előadás

a magasabb mülovaglás, lóidomitás, léggyakorlat és gymnasztika, valamint ballettáncz és némajáték köréből.

Felelős szerkesztő: **Kutasi Imre.**
Főszerkesztő: **Vértesi Arnold.**

„Riunione Adriatica di Sicurtà."

Ezen országunkban több mint negyven év óta müködő biztositó-társaság f. évi j u l i u s hó **16-án** főigazgatója Danilos lovag elnöklete alatt megtartván rendes évi közgyülését, ez alkalommal beterjesztette évi jelentését és kimutatását a társulat működéséről. Ebből átveszszük a következő adatokat:

A társaság vállalatai az 1878. évi jan. 1-től decz. 31-ig. (kivéve az életbiztositásokat)

Biztositott tőkék 982,101,673 frt 7 kr. Dijösszeg 6,936,267 frt 7 kr. 13063 biztositásért fizetett károk 4,287,974 frt 5 kr, dijtartalék a folyó tüz- és szállitmány-biztositásokra 6,321,098 frt. Specialis dijtartalék a jégbiztositási ágra 30,000 frt.

Életbiztositások az 1876. évi. január 1-től az 1878. évi december 31-ig.

Pénztárállás 1878. évi deczember 31-én 18·14 személyre 23,693,856 frt tőke, 50,021 frt járadék 3,866,233 frt 21 kr dij és kamatbevétel, 1145 halálozási esetre fizetett összeg 1,293,627 frt 7 kr, lejárt életbiztositásokra 386,507 frt 45 kr, visszavásárolt biztositási jegyekért 213,052 frt 64 kr. Dijtartalék a folyó biztositásokra 4,639,669 frt. Az életbiztositási ág életbelépte óta átvállalt biztositások összege 75,081,175 frt tőke és 173,841 frt járadék.

A társaság fennállása ota, tehát 1838. julius 1-től 1878. decz. 31-ig teljesitett **86,389,031** frtnyi kárbiztositási összeget s **3,300,000** biztositási alaptőkével bir.

Nyereség-tartaléki alap 363,664 frt 42 kr, dijtartalék a folyó biztositásokra 11,259,758 frt évi dij- és kamatbevétel 8,200,000 frt, összesen 23,128,422 frt 42 kr.

A „Riunione" a nála nyereségi jutalékkal biztositottak részére összesen 61,697 frt 30 krt fizetett, még pedig minden esetben haladék nélkül. A „Riunione" mely a mult évben 40 éves jubilleumát ünnepelte fejlődésében nem állapodott meg és az iránta mindenfelől nyilvánuló bizalomról élénken tanuskodik azon körülmény, hogy daczára az 1873. év óta uralgó kedvezőtlen viszonyoknak az összes biztositási érték mintegy **146 milliora** és a dijbevétel 1.722,000 frtra emelkedett. Ezen ugy a bel- mint külföldön elért rendkivüli siker titka azon csaknem közmondásossá vált készségben áll, melylyel a „Riunione" biztositottjainak gazdag alapja és tőkéinek elismert biztos elhelyezése által a legtökéletesebb megnyugtatást szerez. (268 1—1,)

A legfinomabb minőségü cuba-kávét
kilográmonként 1 frt 85 krjával, ugyszintén
mindenféle kávéfajokat
a legolcsóbban legalább 4 kilogramm sulyu megrendeléseknél, postán utánvét mellett bérmentve és vámolva szállitom. Megrendelésekénél a pontos czimet kérem tudatni.
5—10 (227) **Maiti R. Triestben.**

A debreczeni ipar és kereskedelmi bank f. év márczius 2-án tartott közgyülése határozata folytán — a f. év augusztus 6-tól kezdve — minden darab 80 frttal befizetett részvényére 30 frt azaz harmincz forintot o. é. visszafizet.

A t. részvényesek felkéretnek e czélból részvényeiket egy szám-jegyzék kiséretében lebélyegzés és a pénz felvétele végett az intézeti pénztárnál benyujtani.

Debreczen, 1879. julius hó.
(264 2—3) **Az igazgatóság.**

3786/1879.

Arverési hirdetés.

Debreczen szab. kir. város tanácsa részéről közhirré tétetik, hogy a város tulajdonához tartozó piacz-kisujutczai ugynevezett „Vargaszin" akár egy tagban, akár két részre osztva, továbbá a czegléd-utczai bikaakol mellett levő é p ü l e t i f a r a k h e l y, az ugynevezett E l e p i p i p a g ö d r ö k, melyek 11 holdat s 217 □ ölet tesznek, végre az Á r o k r é t i volt csapszék épület udvarával és az ahoz tartozó 109 hold szántó, kaszáló és legelő földdel együtt f. é. **aug. hó 13-án** d. e. 9 órakor a városház nagytanácstermében tartandó nyilvános árverés utján 3, illetve 6 v. 10 évre haszonbérben fognak kiadatni s a feltételek melyek szerint az árverés s nézőleg bérbeadás történend a városi számvevő hivatalnál megtekinthetők.

Kelt Debreczenben, 1879. jul. 19-én.

(258) 3—3 **A városi tanácstól.**

Valódi és tiszta kezelésü ó tasnádi
kitünő zamatu boreczetet
literjét 20 krért ajánl
Rickl József Zelmos.
(254 4—6)

Virág eladás.

A nagyerdőn az erdőmesteri kertben mindennemü **virágok és disznövények**, különösen **Begoniák, Caládiumok és Gloxoniák a legjutányosabb árszámitás** mellett kaphatók.
(263 2—3)

302. szám.
ÁRJEGYZÉKE
az „I S T V Á N" gőzmalom
készitményeinek.
Készpénz fizetés mellett.
Debreczenben, kötelezettség nélkül.

Árak ausztriai értékben	
Költségmentesen	
Ingyen zsákkal.	100 kiló
A. Asztali dara nagyszemü	26.60
szinte 30 kilos zacskóval	27.20
B. szinte apró szemü	26.60
szinte 30 kilos zacskóval	27.20
C. Dara középszerü	25.—
szinte 30 kilos zacskóval	25.60
„	26.—
0. Királyliszt	25.20
1 Lágyliszt	24.60
2. Montliszt	23.60
3. Zsemlyeliszt különös	22.60
4. „	
5. Fehér kenyérliszt 1-sö rendü	21.60
6. szinte 2-od „	20.—
7. Közép kenyérliszt 1-sö „	19.40
8. „ 2-od „	16.80
8½. „ Barna „ 1-sö „	14.40
9 „ 2-od „	13.—
10. Láblliszt	10.80
10½ Veres liszt zsákkal	4.60
11. Finom korpa zsáknélkül.	4.40
„ korpa zsákkal	3.80
12. Durva korpa zsáknélkül.	3.80
„	3.20
R. I. Rozsliszt 1-sö rendü.	—.—
R. II. szinte 2-od „	—.—
R. III. szinte 3-ad „	—.—
R. IV. szinte 4-ed „	—.—
„ „ zsák nélkül	—.—
A. K. Árpakása 00	28.—
„ szinte 0	22.—
„ szinte 1	21.—
„ szinte 2	18.—
„ szinte 3	17.—
„ Árpadara 5	21.—
A. Árpa liszt 6	7.—
Debreczen, 1879. aug. 6.	
A zsákok sulytartalma, — teljsuly tisztasulynak véve	
A. B. C. 0—9 számig 85 kilo.	
10½ 11. 12. „ 60 „	
R. I. — III. számig 85 „	
R. IV. „ 60 „	
Á. K. 00—5 számig 50 „	
Árpaliszt „ 85 „	

Bérbeadó földbirtok.

Ér-Keserüben egy 830 holdas első minőségü szántó és kaszáló tagos birtok külső belső épülettel és 200 holdnyi őszi vetéssel ellátva bérbeadandó.

Bővebben Debreczenben, Szent-Anna-utcza, özv. Krajnik Alajosnénál
(257 3—3.)

Umráth és Társa Prágában.
GAZDASÁGI GEPGYÁROSOK,
ajánlják a szilárd készület, nagy munkaképesség, könnyü járás és tiszta cséplésről legelőnyösebben ismert, kereken járó és keretén álló

kézi és járgány cséplőgépeiket 1—8 ló vagy ökör erőre, továbbá legjobb minőségü Backer rendszerü tisztitó-rostáikat, szecskavágóikat, a cséplőgép járgánya által hajtható dara- és lisztörlő malmaikat stb.

Mutatvány raktár és képviselet Posszert Jánosnál Debreczenben, ki is a t. cz. gazdaközönségnek képes gyáriárjegyzéket ingyen postán bérmentve szolgál. (112) 30—32

Debreczen, nyomatott a kiadó-tulajdonos **Kutasi Imre** könyvnyomdájában, 1879.